

[Flygaard]

det er et udmærket princip, at man nu ansætter en aktuel kontantværdi af aktiverne, og vi synes også, det er en logisk konsekvens, at man optager gælden til kursværdi. Der kan måske blive nogle praktiske problemer, vi skal overveje i denne forbindelse, om, hvilken fremgangsmåde man skal anvende. Man kunne jo f. eks. pege på – men det giver måske nogle kontrolmæssige problemer – at kreditor og debitor skulle optage private pantebreve til samme kurs. Men hvis man kan få nogle generelle retningslinjer, som bliver så klart præciseret, at skiftende ministre ikke får mulighed for at øve indflydelse, er det vel et princip, der også i praksis kan realiseres. Det er nok også nemmere set ud fra et administrativt synspunkt.

Vi synes, det er et udmærket princip, at man foretager en justering inden for hver hovedvurderingsperiode, hvorved man undgår de alt for store spring i værdiansættelserne fra den ene hovedvurdering til den næste.

Det er givet, at forslaget kan få nogle konsekvenser på andre områder. Det forslag, der her er fremsat, er altså et vurderingsforslag. Jeg mener egentlig ikke, at man her og nu ved dette forslag skal tage de beskatningsmæssige konsekvenser op. Det må være i en anden omgang, at man i givet fald skal afgøre de beskatningsmæssige konsekvenser. For jeg går ud fra, at man, uanset hvilken beskatning man måtte være tilhænger af, er tilhænger af, at man går over til en kontantvurdering af, skal vi sige aktiver og passiver, og at man også får den årlige justering rent vurderingsmæssigt set.

Retsforbundet vil meget gerne tilsige forslaget en både hurtig og velvillig behandling, men vi vil måske godt komme med den bemærkning, at når man har antydet en frist til 1. maj, er det måske nok meget snært, hvis vi skal nå at få lovforslaget gjort færdigt fra folketingets side. Jeg synes ikke, at vi i kølvandet af gennemførelsen af en sådan fornuftig reform skulle få en alt for stor debat om, at man havde jasket noget igennem, som der sådan set var bred enighed om.

Men som sagt, retsforbundet har ikke lagt sig fast på, hvor hurtigt man synes loven skal gennemføres. Det vil vi gerne se på i udvalget. Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at vi helt og fuldt går ind for de intentioner, der ligger i det foreliggende lovforslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg skal takke for en meget velvillig modtagelse af dette lovforslags 3 hovedprincipper hos et flertal i folketinget.

Samtidig skal jeg sige, at den overvejende positive stemning, der er konstateret her, vel gør, at presset for at få selve vedtagelsen af forslaget igennem til en bestemt dato er en anelse mindre. Men det er jo et praktisk problem, vi taler om, når vi nævner den 1. maj, nemlig det praktiske problem, at det ville være rart, om folk, samtidig med at de fik meddelelsen om den 17. alm. vurdering, kunne få omregningen til det kontante.

Det er også baggrunden for, at jeg har lagt så megen vægt på, at dette forslag blev fremsat så hurtigt, som det overhovedet var praktisk muligt. Jeg synes, at netop tidspunktet for en ny almindelig vurdering gør, at det ville være rart, at et principskifte kunne træde i kraft samtidig, at folk ikke først skulle have en vurdering efter de sædvanlige normer og derefter et nyt tal. Det ville nok efter min vurdering give større forståelsesmæssige problemer end nødvendigt. Og givet den også før lovforslagets fremsættelse velkendte velvilje i folketinget meget bredt og fra alle sider over for selve kontantvurderingen af fast ejendom fandt jeg det altså rimeligt at gøre mest muligt for at fremskynde denne lovgivning.

Det er klart, der skal ikke være tale om, at vi af den grund begår lovjaskeri. Jeg skal gøre alt, hvad der står i min magt for, at det ikke bliver tilfældet, men at spørgsmål, der er rejst her, kan blive belyst på en tilstrækkelig god måde.

Jeg er nødt til at sige, at jeg finder det en lille smule kunstigt, når nogle af dem, som har været varme tilhængere af kontantvurdering, i denne debat har givet udtryk for, at det ikke var en logisk konsekvens, at vi samtidig lavede årsomvurderingerne. Eller specielt – det var der flere der gav udtryk for – at det ikke ville være logisk samtidig at lave omregningen af gældsposterne.

Hovedsynspunktet for mig bag fremskyndelsen af denne lovgivning har været, at jeg mener, det er ganske vigtigt, når formueskatten er forholdsvis høj, og når formuen indgår med ret stor vægt i socialindkomsten, at det formuebegreb, vi opererer med, er så rele-